

Enskild motion

Motion till riksdagen 2015/16:1943

av Lars-Arne Staxäng (M)

Skärpta straff för de som begår brott mot äldre och andra utsatta grupper

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om skärpta straff för brott mot särskilt utsatta personer och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Det får aldrig löna sig att begå brott. Vi har sedan länge utdömt straff till kriminella utefter den allvarlighetsgrad som ett brott bedöms ha utgjort mot den enskilde och mot samhället. Således är det högre straff för grova våldsbrott än för snatteri. När det gäller mängdbrott såsom bostadsinbrott och stöld har dessa tyvärr inte prioriterats tydligt nog av rättsväsendet. En del förbättringar vad gäller mängdbrott gjordes under föregående mandatperiod, men ytterligare skärpningar behövs.

En ytterligare dimension bör man ha i åtanke när det gäller brott mot person. Brott mot människor som redan från början är särskilt utsatta av fysisk svaghet, förvirring eller svårigheter att värja sig bör bestraffas hårdare än vad som är fallet idag.

Enligt Brå så kan äldre personer ofta vara rädda för att utsättas för brott, trots att brottsstatistik visar att de löper en relativt liten risk att drabbas. Generellt sett är de äldre kvinnorna mer rädda att utsättas för brott än de äldre männen. Andra faktorer som påverkar rädslan är vilket bostadsområde man bor i och hur gammal inom äldrespannet som personen är. Vanliga brott som de äldre kan vara rädda för är att bli rånade och misshandlade utomhus och att få inbrott i den egna lägenheten. Men det finns också brott mot äldre som begås av vårdpersonal eller av närstående, exempelvis maken eller maken eller de egna barnen.

Oavsett statistik är det mycket sorgligt och förargande att läsa och höra om människor med funktionsnedsättning och äldre personer som på ett utstuderat sätt utsätts för rån, stöld och fysiska angrepp. Brottslingar som utger sig för att vara allt från poliser till rörmokare och tar sig in i äldre människors hem för att sedan råna dem på pengar och tillhörigheter. Under senare år har också antalet s k barnbarnsbedrägerier mot äldre. Vid sådana bedrägerier ringer bedragaren till den äldre och utger sig för att vara någon närstående, exempelvis ett barnbarn som behöver låna pengar. När sedan barnbarnets vän kommer för att hämta pengarna kan den äldre bli bestulen på olika sätt. Dessa kriminella ger sig alltså på människor som från början befinner sig i underläge. Ofta är det inte heller enstaka gånger detta görs utan man sätter i system att i en del av landet utge sig för att ha ett visst ärende och rånar sen äldre människor i deras hem. Dessa ligor upprepar sedan sina brott men förfinar dem i en annan del av landet. Detta är ett högst osmakligt förfarande.

När brott sker mot människor som kan bedömas vara särskilt utsatta, som exempelvis handikappade personer eller äldre med rollator, bör rättsväsendet på ett tydligare sätt markera mot de kriminella. Dels bör dessa brott prioriteras av polisen och bör strängare straff utdömas. Det behövs därför en översyn av lagstiftningen och en skärpning av straffen för brott som sker mot särskilt utsatta människor.

Lars-Arne Staxäng (M)